

برنامه‌های کاهش آسیب‌های اجتماعی به نتیجه نرسیده‌اند / ضرورت عبور از نگاه تقلیل گرایانه و حرکت به سوی حکمرانی مشارکتی

معاون سیاسی اجتماعی فرمانداری تهران با تأکید بر ناکارآمدی برنامه‌های موجود در حوزه کاهش آسیب‌های اجتماعی گفت: با وجود اجرای طرح‌ها و برنامه‌های متعدد در سال‌های اخیر، شواهد نشان می‌دهد این اقدامات تأثیر محسوسی در بهبود وضعیت اجتماعی کشور نداشته‌اند.

به گزارش روابط عمومی فرمانداری تهران، کامبیز کریمی در جلسه شورای اجتماعی شهرستان تهران با اشاره به گسترش فزاینده آسیب‌های اجتماعی از جمله افزایش طلاق، اعتیاد، خودکشی و حاشیه نشینی طی دهه اخیر اظهار کرد: مسائل اجتماعی ایران پیچیده و چندلایه‌اند و تحلیل‌های ساده‌انگارانه و تک‌بعدی نمی‌تواند راهگشا باشد. باید این مسائل را در بستر یک کل بزرگ‌تر دید.

معاون سیاسی فرماندار تهران با نقد رویکردهای جاری در حوزه اجتماعی تصریح کرد: درمان علائم بدون توجه به ریشه‌ها نتیجه‌ای ندارد. برنامه‌های موجود از چند ضعف بنیادین رنج می‌برند؛ از جمله نگاه تقلیل‌گرایانه که آسیب‌های به هم پیوسته را جدا از یکدیگر می‌بیند، یکسان‌سازی ناکارآمد که تفاوت‌های منطقه‌ای را نادیده می‌گیرد، و غفلت از نظریه مرکز-پیرامون که باعث می‌شود حاشیه‌نشینی صرفاً به عنوان پدیده‌ای شهری دیده شود.

وی در ادامه با اشاره به ظرفیت‌های نادیده گرفته شده جامعه ایران افزود: جامعه ما در مواقع حساس، هوشمندی و عقلانیت قابل توجهی از خود نشان داده است. دفاع یکپارچه مردم از حاکمیت ملی در جریان جنگ ۱۲ روزه نشان داد که مردم توانایی تمایز بین منازعات داخلی و تهدیدات خارجی را دارند و در لحظات بحرانی بر اساس منافع ملی تصمیم می‌گیرند.

معاون سیاسی فرماندار تهران تأکید کرد: میانگین عقل جمعی جامعه در شرایط حساس از بسیاری از راهبردهای کلان کارآمدتر عمل می‌کند. مردم در سخت‌ترین شرایط، حافظ نظام بوده‌اند و این سرمایه اجتماعی باید شناخته و تقویت شود.

وی برای خروج از وضعیت موجود، بر ضرورت گذار به برنامه‌ریزی غیرمتمرکز تأکید کرد؛ به گونه‌ای که اختیار طرح‌ها و اولویت‌بندی مسائل به استان‌ها واگذار شود و هر منطقه با مشارکت نخبگان و جامعه مدنی، برنامه‌های متناسب با شرایط خاص خود را تدوین کند. وی همچنین تغییر نقش وزارت کشور از یک نهاد صرفاً مجری به نهادی تسهیل‌گر و ناظر بر سیاست‌گذاری را ضروری دانست.

معاون سیاسی فرماندار تهران همچنین به کارگیری ظرفیت سازمان‌های مردم‌نهاد و رهبران محلی را از مؤلفه‌های کلیدی موفقیت برنامه‌های اجتماعی عنوان کرد و افزود: این نهادها می‌توانند با شناخت دقیق مسائل محلی، نقش مؤثری در اجرای سیاست‌های اجتماعی ایفا کنند.

وی در پایان تأکید کرد: آسیب‌های اجتماعی ایران مسئله‌ای چندبعدی و پیچیده است و نیازمند نگاهی مشارکتی و غیرمتمرکز است. موفقیت در این حوزه زمانی حاصل می‌شود که سیاست‌گذاری‌ها بر پایه اعتماد به عقل جمعی و تقویت سرمایه اجتماعی بنا شوند.